

[Haustrup Clemmensen.]

befolkningen i stadig større udstrækning få respekt for kunsten ind i sin hverdag; men jeg udtrykker håbet om, at de vilkår, der her gives danske skabende kunstnere, vil være medvirkende til, at dette lykkes.

Else-Merete Ross: Det må formodes, at det foreliggende lovforslag har vakt fuld tilfredshed hos tonekunstnerne, da der ikke har været rettet henvendelser fra den side til udvalget. Forfattergruppen har rejst nogle spørgsmål og foreslået nogle ændringer. Udvalgets stilling hertil findes dels i betænkningen og er dels indgået i udvalgets almindelige overvejelser. Jeg tror, man kan sige, at forfatterne stort set også er tilfredse med lovforslaget.

Fra de bildende kunstners side har udvalget modtaget adskillige henvendelser, nogle af kritisk art, men da også nogle, som gav ubetinget tilslutning til lovforslaget. Alle henvendelser er blevet omhyggeligt gennemgået. Jeg synes, udvalget har haft et stort, men også meget interessant arbejde med at sætte sig ind i de forskellige synspunkter. Efter de ændringsforslag, som udvalget har tiltrådt, er det min overbevisning, at de bildende kunstnere nu næsten alle er tilfredse med resultatet.

De bildende kunstnere var utilfredse med, at medlemmerne af de udvalg, der skal administrere fondets midler, ikke skulle være skabende kunstnere, men kunstkyndige. Men der er intet til hinder for, at skabende kunstnere kan blive medlemmer af udvalget. Folketingsudvalget har dog ønsket at bibeholde udtrykket „kunstkyndig“, fordi man hos de kunstnere, der kan blive udvalgsmedlemmer, gennem kunstkyndighedskravet ikke blot lægger vægt på den personlige, subjektive indstilling over for kunsten, men også på den tolerante forståelse for andre kunstneriske idealer og retninger end dem, som den pågældende selv i sit arbejde måtte hylde. Det tror jeg kunstnerne selv vil stå sig ved.

En anden indvending var, at et udvalg på 3 medlemmer ville få en alt for stor arbejdsbyrde. Ministeren og udvalget har fulgt akademirådets forslag om, at opgaverne deles på 2 udvalg, således at det ene udvalg skal administrere støtten til billedkunstnerisk udsmykning af offentligt tilgængelige

bygninger og anlæg og altså stort set overtage det arbejdsområde, som bestyrelsen for det nuværende statens kunsthøjråd har. Det andet udvalg skal varetage opgaverne med de 3-årige stipendier, engangsydelser, indkøb af kunst og støtten til efterladte. Udvalgene skal have fælles formand, hvorved der vil opnås den fornødne koordination mellem de to udvalgs arbejde, og der bliver altså i alt 5 medlemmer.

I udvalget har man drøftet at lade repræsentantskabet indstille medlemmerne og derefter lade medlemmerne selv afgøre, i hvilket udvalg de ønsker at arbejde. Da opgaverne er af forskellig art, foretrækker folketingsudvalget — med undtagelse af det konservative folkeparti — som det er foreslået i ændringsforslaget til § 4, at repræsentantskabet med sin indstilling skal angive, i hvilket udvalg de pågældende skal have sæde. En tredje indvending var, at de bildende kunstnere fandt, at de var for svagt repræsenteret inden for repræsentantskabet.

Gennem ændringsforslaget til § 5 er repræsentantskabet derpå udvidet fra 25 til 28 medlemmer, idet akademirådets repræsentation udvides med en repræsentant for bygningskunsten og man i stedet for at lade Fællesrådet for bildende Kunstnere udpege 2 medlemmer overlader til de 3 enkelte kunstnerorganisationer hver selv at udpege et medlem. Derved opnår man også, at Grafisk Kunstnersamfund, som der er anmodet om, får sin selvstændige repræsentant. Endelig udpeges et medlem af de anerkendte kunstudstillinger. Danske Bladtegnere havde også ønsket en selvstændig repræsentant, men da mange er medlemmer af anerkendte udstillinger, har de derigennem mulighed for at føre deres synspunkter frem for repræsentantskabet. Kvindelige Kunstneres Samfund er kommet meget sent med deres henvendelse om at blive repræsenteret. Ved revision af loven mener jeg dog, at man nærmere skulle undersøge, om kvindelige kunstneres tarv er tilstrækkeligt tilgodeset, eller om det var rimeligt at lade dem få en plads i repræsentantskabet. Oprindelig kunne malerinder ikke være medlem af Malende Kunstneres Sammenslutning og dannede derfor for 48 år siden Kvindelige Kunstneres Samfund. Da de dog har en repræsentant i akademirådet, må de nu i denne omgang